

Invandringens påverkan på det allmänna förtroendet för EU

En komparativ studie av tre medlemsländer med
flyktingkrisen 2015 som utgångspunkt

Karin Andersson
Charlotte Perlaky

Abstract

Vårt syfte med denna uppsats har varit att undersöka huruvida flyktingkrisen 2015 påverkat det allmänna förtroendet för EU i tre medlemsländer - Tyskland, Ungern och Storbritannien. För att nå ett resultat har vi valt att tillämpa en komparativ metod på vår studie. Studien har baserats på tre områden; antalet flyktingar medlemsländerna mottagit år 2015, medborgarnas åsikter angående ett mottagande av invandrare med härkomst bortom Europas gränser samt det allmänna förtroendet för EU i de utvalda medlemsländerna. Teorin vi valt att applicera på vår uppsats är intergovernmentalism, vilken avser nationella intressen och staters vilja att samarbeta. Vår frågeställning lyder således: hur har flyktingkrisen 2015 påverkat det allmänna förtroendet för EU i tre medlemsländer - Tyskland, Ungern och Storbritannien? Vårt slutgiltiga resultat visar att det allmänna förtroendet för EU har blivit högre i samtliga tre medlemsländer sedan flyktingkrisen 2015. Sammantaget går det inte att se några tecken på att invandringen i samband med flyktingkrisen 2015 har haft någon direkt påverkan på det allmänna förtroendet för EU.

Nyckelord: allmänt förtroende, flyktingkrisen 2015, invandring, EU, intergovernmentalism

Antal ord: 7648

Innehållsförteckning

1	Introduktion	1
1.1	Syfte och frågeställning	1
1.2	Hypotes	1
1.3	Metod	2
1.4	Material/avgränsningar	2
1.5	Teori	3
1.6	Operationalisering av uppsatsens begrepp	4
2	Resultat	5
2.1	Antalet flyktingar länderna mottagit år 2015	5
2.2	Medborgarnas åsikter angående ett mottagande av invandrare med härkomst bortom Europas gränser	7
2.2.1	Tyskland	7
2.2.2	Ungern	9
2.2.3	Storbritannien	11
2.3	Det allmänna förtroendet för EU i de utvalda medlemsländerna	13
2.3.1	Tyskland	16
2.3.2	Ungern	16
2.3.3	Storbritannien	17
3	Diskussion	18
3.1	EU:s legitimitet kontra nationalism	18
3.2	Resultat kopplat till teori	19
3.3	Sammanfattning – invandringens påverkan på det allmänna förtroendet	20
3.3.1	Tyskland	20
3.3.2	Ungern	21
3.3.3	Storbritannien	22
4	Slutsats	24
5	Referenslista	25

1 Introduktion

1.1 Syfte och frågeställning

År 2015 handskades Europa med den största flyktingkris i modern tid med miljoner människor på flykt från kriget och oroligheterna i Syrien. Antalet mottagna flyktingar varierade i EU:s medlemsstater samtidigt som nationalistiska och EU-kritiska partier växte sig allt större. År 2016 initierades Brexit i Storbritannien och flera experter gav invandringen som potentiell orsak till valresultatet.

Syftet med denna uppsats har varit att undersöka huruvida flyktingkrisen 2015 har påverkat det allmänna förtroendet för EU i våra tre utvalda medlemsländer Tyskland, Ungern och Storbritannien. Vår frågeställning lyder således: hur har flyktingkrisen 2015 påverkat det allmänna förtroendet för EU i tre medlemsländer - Tyskland, Ungern och Storbritannien? Efter Storbritanniens beslut att gå ur EU visste vi att det allmänna förtroendet för EU ej varit enhetligt utan kan variera mellan medlemsländerna. Vår studie har därmed baserats på frågan om hur det allmänna förtroendet för EU har påverkats av invandring. För att genomföra en sådan undersökning har vi ämnat att undersöka om flyktingkrisen 2015 varit en eventuell bakomliggande faktor som kan vara i stånd att förklara varför vissa medlemsländer visat på ett lågt- respektive högt allmänt förtroende för EU. Vi vet att Ungern ställde sig kritiska till mottagandet av flyktingar, däremot kunde vi inte redan i vår hypotes anta att det finns en direkt koppling mellan detta ställningstagande och de ungerska medborgarnas nivå av förtroende för EU. Likväl behövde inte det faktum att Tyskland tog emot flest flyktingar betyda att medborgarna visade på ett högt förtroende för EU eftersom det var statens val och inte dess invånare.

1.2 Hypotes

Vår hypotes var att EU:s direktiv till medlemsländerna under flyktingkrisen hade gjort att det allmänna förtroendet för EU påverkats negativt. Vi trodde att Tyskland, det medlemsland som tog emot flest flyktingar, tidigare haft ett högt allmänt förtroende som försämrats efter flyktingkrisen 2015. Detta trodde vi eftersom att Tyskland fått uppleva flest bieffekter av flyktingmottagandet. Däremot trodde vi att Ungern redan innan flyktingkrisen visade på ett lågt allmänt förtroende för EU, vilket vore en möjlig anledning till varför Ungern under

flyktingkrisen avböjde EU:s direktiv. Vi trodde dock att förtroendet blivit ännu lägre efter all kritik landet bemött gällande deras låga engagemang i flyktingmottagandet. Vidare trodde vi att Storbritannien under en längre tid varit kritiska till deras medlemskap i EU och därmed haft ett lågt förtroende för unionen, vilket resulterade i att EU:s direktiv blev den sista droppen som fick bägaren att rinna över varpå Brexit initierades. Med andra ord trodde vi att de brittiska medborgarna visat på ett lågt förtroende för EU såväl innan som efter flyktingkrisen och att förtroendet utvecklats till det sämre även efter år 2015.

1.3 Metod

Vi valde att tillämpa en komparativ metod på vår studie då vi kom att jämföra de tre medlemsländerna Tyskland, Ungern och Storbritannien med varandra utifrån tre variabler. Vi har alltså författat en kvantitativ studie, då vi avsedde att se efter empirisk data och statistik för att nå fram till ett resultat. Vi motiverade vårt urval av länder utifrån mest lika respektive mest olika-designen, då vår studie grundade sig i en jämförelse av fall i kategorin mest olika. Som tidigare nämnt har vi valt att basera studien på de tre länderna, Tyskland, Ungern och Storbritannien, eftersom det uppstår en markant avvikelse länderna emellan i frågan om antalet mottagna flyktingar under den europeiska flyktingkrisen. I “Metodpraktikan – konsten att studera samhälle, individ och marknad skriver författarna om hur mest olika-designen är passande att tillämpa i en undersökning om undersökningen har för avsikt att försvaga övertygelsen till vissa teorier och att förstärka övertygelsen av andra teorier (Esaiasson m.fl. 2012, s. 104).

1.4 Material/avgränsningar

Vi har inkluderat statistik från Eurobarometer. Eurobarometer ämnar att publicera undersökningar som övervakar den allmänna opinionen i EU:s medlemsstater. Syftet med undersökningarna är, enligt Europakommissionens hemsida, att bedöma medborgarnas medvetenhet om- samt stöd till EU:s verksamhet. Att undersöka om det finns tendenser i det allmänna förtroendet för EU bidrar till att förbereda politik, beslutsfattande och utvärdering av EU:s verksamhet (Eurobarometer 2018). Viss statistik som vi valt att inkludera i vårt arbete är framtagen av Eurostat, vilket är Europakommissionens egna statistikfunktion vars huvudsakliga uppgift är att offentliggöra jämförbar statistik. Eurostat avser att sammanfatta statistik för att kunna se gemensamma begrepp, metoder och strukturer och samlar inte själva in uppgifter. Statistikinsamlingen sker av medlemsstaterna och deras respektive statistiska myndigheter, som i sin tur verifierar och analyserar nationella uppgifter och skickar dem till Eurostat. På Eurostats hemsida har de ett flertal statistiska jämförelser presenterade med fokus på olika områden där vi har valt att inkludera den statistik som avser allmänt förtroende för EU (Eurostat 2018a). Vi har studerat boken “Tilliten i EU - vid ett vägsval” skriven av ett flertal författare där Antonina Bakardijeva Engelbrekt, Anna Michalski samt Lars Oxelheim är redaktörer. Vi har valt att ta del av olika

kapitel ur deras bok då de bland annat skriver om medborgarnas tillit för EU samt om det finns en alternativ koppling mellan tillit och ökad migration med fokus på flyktingkrisen 2015 (Bakardjieva Engelbrekt m.fl. 2017), vilka har varit huvudämnena i vår uppsats. Vår teori för uppsatsen, intergovernmentalism, har vi funnit i boken "The European Sisyphus - Essays on Europe" författad av Stanley Hoffmann och publicerad år 1995 (Hoffmann 1995). Vi har tagit del av ett flertal tidningsartiklar som beskrivit de politiska valen i våra tre medlemsländer. Exempel på webbsidor där vi funnit sådan information är The British Broadcasting Corporation (BBC), Svenska Dagbladet (SvD) och artiklar från Dagens Nyheter (DN). Vi har tagit stor hjälp av vår kursbok "Metodpraktikan - konsten att studera samhälle, individ och marknad" skriven av Peter Esaiasson, Mikael Gilljam, Henrik Oscarsson och Lena Wängnerud. Boken blev publicerad år 2012 och har i syfte att pedagogiskt förklara hur en uppsats bör vara strukturerad och vad den bör innehålla. Diverse råd och tips finns presenterade i boken såsom förslag på teorier och metoder att alternativt tillämpa i sin undersökning (Esaiasson m.fl. 2012) Vi har valt att tillämpa Hans Speiers definition av allmänt förtroende som vi funnit i hans skrift "Historical Development of Public Opinion" publicerad i American Journal of Sociology (Speier 1950).

1.5 Teori

Intergovernmentalism är en teori som handlar om integration men som även används som metod för beslutsfattande i internationella organisationer. Den franska författaren Stanley Hoffmann utvecklade teorin i mitten av 1960-talet som ett teoretiskt tillvägagångssätt av europeisk integration, där konvergensen mellan nationella intressen och staters vilja att samarbeta ligger i fokus. Hoffmann menar att det är en önskan om att bevara nationella intressen som i sin tur leder till att stater väljer att delta i integrationsarbeten. Författaren lyfter dock att för att stater både ska acceptera en integrationsprocess samt känna sig nöjda med beslutet, så bör det vara upp till de enskilda staterna att kontrollera graden- och hastigheten av integration (Hoffmann 1995, s. 215-219). Vi ansåg att denna teori lämpade sig för vårt arbete då den innefattar ett flertal av de ämnen som vår studie skulle komma att baseras på som till exempel EU, samarbete och nationella intressen.

1.6 Operationalisering av uppsatsens begrepp

Vi avser att operationalisera, vilket är ekvivalent med att definiera centrala begrepp som kommer användas i en undersökning (Esaiasson – Gilljam m.fl. 2012, s. 55), vad vi menar med *allmänt förtroende* för att således göra det konkret och mätbart. I artikeln “Historical development of public opinion” har författaren Hans Speier skrivit om allmänt förtroende, på engelska benämnt public opinion, och hur det är ett begrepp som myntades av statsvetare och filosofer både före och under 1700-talet. Vi anser att deras definition av begreppet överensstämmer med vår och har därför valt att inkludera denna definition i vår uppsats (Speier 1950, s. 376-388). När vi skriver det *allmänna* menar vi att det är en gemensam uppfattning och i detta fallet specifikt den gemensamma uppfattning som medborgarna i medlemsstaterna innehar eller inte. Med *förtroende* menar vi tilliten som medborgarna i medlemsländerna känner för EU som federation, vilket är att människor tror och litar på att makthavare utnyttjar sina positioner på ett moraliskt sätt genom att agera korrekt i olika sammanhang (Speier 1950, s. 376–388). Ytterligare ett begrepp som är centralt i vår undersökning är begreppet *flykting*. För att operationalisera vad vi menar med flykting har vi valt att tillämpa Migrationsverkets definition, vilket är att en flykting är en person som flytt sitt hemland på grund av risk för förföljelse (Migrationsverket 2015a). De kommande tabellerna vi inkluderat i vår uppsats, som visar medborgares åsikter angående mottagande av invandrare med härkomst bortom Europas gränser, är undersökningar baserade på ordet “immigration”. Begreppet översätts från engelska till svenska till invandring. För att förtydliga vad vi menar med invandrare så har vi valt att tillämpa den definition som finns i EU:s migrationsportal. Där definierar de begreppet invandrare som att en invandrare är en person som flyttar från ett land utanför EU:s gränser till ett land innanför EU:s gränser, för att bosätta sig där i minst ett år (European Commission 2016). Nationalism är ett väsentligt begrepp för vår uppsats då vi diskuterar de politiska situationerna i våra tre medlemsländer, där nationalistiska partier vuxit sig större de senaste åren. Någon specifik grundare för nationalism är svår att finna, däremot har författaren Elie Kedourie publicerat en bok med samma namn, “Nationalism”, där han skriver hur nationalism är en ideologi som hävdar att mänskligheten är naturligt uppdelad i koalitioner. Kedouries definition är således att nationer är uppbyggda på särskilda karaktäristiska drag och att den enda legitima typen av regering är ett medborgerligt självstyrande. Enligt Kedourie förespråkar inte nationalismen utomstatliga samarbeten (Kedourie 1960, s. 12).

2 Resultat

2.1 Antalet flyktingar länderna mottagit år 2015

Under 2015 inträffar den största flyktingströmmen sedan andra världskrigets slut med omkring 60 miljoner människor på flykt (Sveriges Radio 2015b). Över en miljon människor flyr till Europa genom att korsa Medelhavet, en ökning på cirka 800,000 flyktingar under loppet av ett år (SvD 2018). Den drastiskt ökande flyktingströmmen resulterar oundvikligen till en stor chock och hög påfrestning för Europas länder, inte minst när det kommer till Schengenavtalet och Dublinförordningen. Aldrig tidigare har det förekommit så många temporära gränskontroller vid Schengenområdets interna gränser som det gjorde under september 2015 (Europaparlamentet 2018). Likväl visade Dublinförordningen vilken påfrestning den omfattande flyktingströmmen hade på migrationsverksamheten i Europas länder då dess system inte var konstruerat för att kunna hantera en sådan hög belastning (Financial Times 2016).

Schengenavtalet, även kallat Schengensamarbetet, är ett samarbete mellan EU:s medlemsländer med syfte att upplösa gränskontroller mellan dem medlemsländer som ingår i samarbetet, för att åstadkomma en fri rörlighet inom Europa. Samarbetet var ursprungligen ett mellanstatligt samarbete utan några kopplingar till EU, vilket senare skulle komma att ändras på grund av Amsterdamfördraget (Europaparlamentet 2018). Amsterdamfördraget resulterade i att Schengensamarbetet blev en del av EU:s regelverk. Efter den 1 maj 2004 är samtliga länder som blir medlemmar i EU tvungna att tillämpa Schengensamarbetet. Således skapades en fri rörlighet inom EU för dess medborgare (ibid). Däremot har medlemsländerna i Schengensamarbetet möjlighet att göra temporära avvikelser från samarbetet för att avbryta EU-medborgarnas fria rörlighet i landet och återigen införa gränskontroller om landets säkerhet kräver det (ibid). Dock förblir de inre gränskontrollerna, som tidigare nämnt, endast tillfälliga och verkar enbart under en begränsad tid. För Tyskland och Österrikes del innebar det att deras inre gränskontroll fortskred till maj 2016 medan resterande länder hade ytterligare ett år på sig (Regeringen, 2016).

Dublinförordningen är ett asylsystem med syftet att styra vilket av EU:s medlemsländer som besitter det huvudsakliga ansvaret för att behandla ansökan om asyl. Dublinförordningen menar att individen ska söka asyl i det första medlemslandet den asylsökande anländer till efter att ha befunnit sig i ett land utanför EU. Således ska det medlemsland som mottar en ansökan om asyl från en individ som tidigare befunnit sig i ett annat medlemsland skicka tillbaka den asylsökande till det faktiska medlemsland denne först anlät till, där en prövning

av asyl sedan ska äga rum. Med andra ord avgör Dublinförordningen vilket medlemsland som är ansvarig för att pröva en asylansökan. I Dublinförordningen ingår, utöver EU:s medlemsländer, även Liechtenstein, Island, Norge och Schweiz (Migrationsverket 2015b).

Således resulterade den europeiska flyktingkrisen 2015 i att medlemsländerna valde att nyttja möjligheten att temporärt stänga sina gränser. Detta beslut har de motiverat genom att migrations-mottagandet var så omfattande att ett fortgående skulle riskera att utgöra en fara för det enskilda landet (Europaparlamentet 2018). Dublinförordningens asylsystem fallerade till viss del då migranter var medvetna om reglerna gällande systemet och därmed satte sig emot att lämna fingeravtryck i det först besökta EU-landet, i hopp om att senare genomföra en asylansökan i ett mer önskvärt medlemsland. Denna tanke gick väl ihop med tjänstemännens, exempelvis de italienska och grekiska, vars vilja att registrera migranterna ofta var låg då man ej ansåg det önskvärt att ansvaret för migranterna skulle läggas på Italien respektive Grekland (Financial Times 2016). Det går alltså att antyda att både Dublinförordningen och Schengensamarbetet blev åsidosatta under flyktingkrisen (SvD 2018). Vidare kan detta faktum exempelvis förklara varför vissa länder, såsom Tyskland, mottog ett avsevärt högre antal flyktingar än exempelvis Ungern. Mot denna bakgrund presenteras statistik över antalet flyktingar som studiens medlemsländer mottagit i samband med flyktingkrisen 2015.

GEO	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016
Germany (until 1990 former territories)	680,766	682,146	346,216 ^(D)	404,055	489,422	592,175	692,713	884,893	1,543,848 ^(D)	1,029,852 ^(D)
Estonia	3,741	3,671	3,884	2,810	3,709	2,639	4,109	3,904	15,413 ^(D)	14,822
Ireland	122,415	82,592	50,604	52,339	57,292 ^(D)	61,324	65,539	73,519	80,792	85,185
Greece	63,298	66,529	58,613	60,462	60,089 ^(D)	58,200	57,946	59,013	64,446 ^(D)	116,867 ^(D)
Spain	958,266	599,075 ^(D)	392,962	360,705	371,331	304,053	280,772	305,454	342,114	414,746
France	293,980	296,608	296,970	307,111 ^(D)	319,816	327,431	338,752	340,383	364,221	378,115
Croatia	14,622	16,883 ^(D)	13,213	8,846	8,534	8,959	10,378	10,638	11,706	13,985
Italy	527,123	534,712	442,940	458,856	385,793	350,772	307,454	277,631	280,078	300,823
Cyprus	19,328	21,060	22,581 ^(D)	20,206	23,037	17,476	13,149	9,212	15,183	17,391
Latvia	7,517	4,678	3,731	4,011	10,234	13,303	8,299	10,365	9,479	8,345
Lithuania	8,609	9,297	6,487	5,213	15,685	19,843	22,011	24,294	22,130	20,162
Luxembourg	16,675	17,758	15,751	16,962	20,268	20,478	21,098	22,332	23,803	22,888
Hungary	24,361	37,652 ^(D)	27,894	25,519 ^(D)	28,018	33,702	38,968	54,581	58,344	53,618
Malta	5,292	6,043	6,161	4,275	5,465	8,256	10,897	14,454	16,936	17,051
Netherlands	116,819	143,516	122,917 ^(D)	126,776	130,118	124,566	129,428	145,323	166,872	189,232
Austria	72,862 ^(D)	73,772	69,295	70,978	82,230	91,557	101,866	116,262	166,323	129,509
Poland	14,995	15,275	189,166 ^(D)	155,131	157,059	217,546	220,311	222,275 ^(D)	218,147 ^(D)	208,302 ^(D)
Portugal	29,661	29,718	32,307	27,575	19,667	14,606	17,554	19,516	29,896 ^(D)	29,925 ^(D)
Romania	:	138,929 ^(D)	135,844	149,885	147,685	167,266	153,646	136,035	132,795 ^(D)	137,455
Slovenia	29,193	30,693 ^(D)	30,296	15,416	14,083	15,022	13,871	13,846	15,420	16,623
Slovakia	8,624	8,765	6,346	5,272	4,829	5,419 ^(D)	5,149 ^(D)	5,357 ^(D)	6,997 ^(D)	7,686 ^(D)
Finland	26,029	29,114	26,699	25,636	29,481	31,278	31,941	31,507	28,746	34,905
Sweden	99,485	101,171	102,280	98,801	96,467	103,059	115,845	126,966	134,240	163,005
United Kingdom	526,714	590,242 ^(D)	566,514	590,950	566,044	498,040	526,046	631,991	631,452	588,993

Figur 1: Visar antalet flyktingar våra medlemsländer mottog under åren 2007–2016 (Eurostat 2018b).

Statistiken som är framtagen av Eurostat visar att Tyskland tog emot 1,543,848 flyktingar under flyktingkrisen år 2015. Här uppstår en stor avvikelser i antal mottagna flyktingar med Ungerns statistik som visar att antalet flyktingar landet tog emot landade på 58,344. Slutligen visar Eurostats statistik att Storbritannien under 2015 mottog 631,452 flyktingar (Eurostat 2018b).

2.2 Medborgarnas åsikter angående ett mottagande av invandrare med härkomst bortom Europas gränser

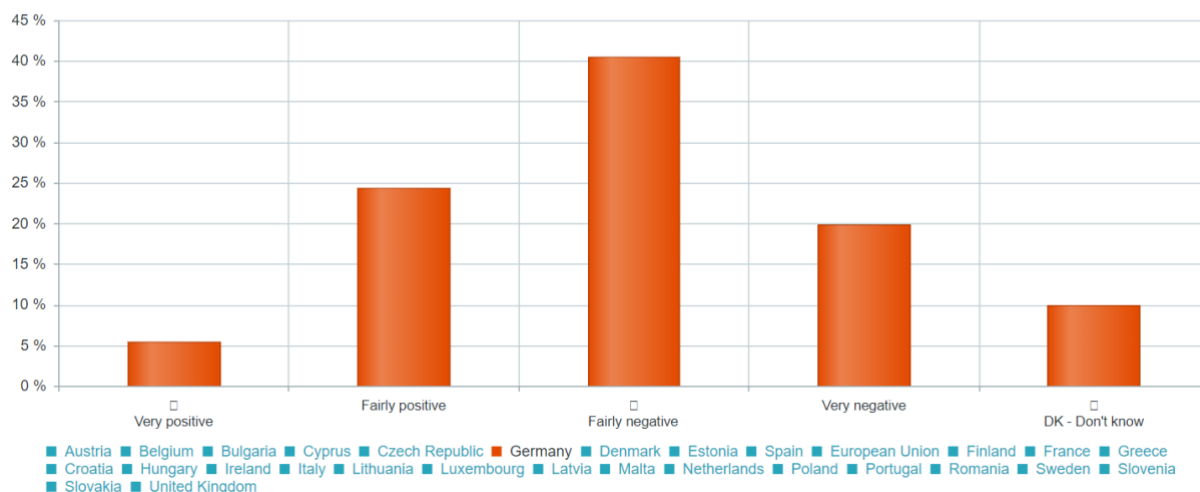
I vår studie jämförs följande medlemsländer i Europeiska Unionen; Tyskland, Ungern och Storbritannien. Vi anser att respektive land är relevant i studien eftersom de tre medlemsländerna visar på tydliga meningsskiljaktigheter i frågan om invandring. Vi avser att undersöka om det finns ett samband mellan invandringsfrågan och ländernas allmänna förtroende för EU, i synnerhet ifall den europeiska flyktingkrisen 2015 har varit en bakomliggande faktor. Statistiken efter flyktingkrisen visar på ett resultat där Tyskland är det land som mottagit flest flyktingar jämfört med Ungern som ställde sig mest kritiskt till ett sådant mottagande och därmed mottagit lägst antal flyktingar. Samtidigt visade Storbritannien på ett ytterst lågt förtroende för EU då landets medborgare ett år senare, under 2016, valde att avsäga sig sitt medlemskap i unionen (Eurostat 2018).

Vidare presenteras medlemsländernas senaste valresultat med fokus på migrationsfrågan samt statistik rörande den allmänna åsikten om mottagandet av invandrare hos ländernas medborgare. Statistiken är hämtad från en av Europakommissionens undersökningar vars syfte är att mäta de allmänna åsikterna hos medlemsländernas medborgare angående diverse områden. Statistiken i fråga berör medborgarnas allmänna åsikter om invandring av människor från länder utanför EU. Mer exakt ombads deltagarna i undersökningen att uppge ifall uttalandet, i detta fall invandring av människor med härkomst bortom Europas gränser, framkallade en positiv eller negativ känsla hos dem. Svartalternativen delades in i fem kategorier; mycket positiv, ganska positiv, ganska negativ, mycket negativ samt vet inte (Eurobarometer 2018).

2.2.1 Tyskland

Tysklands senaste val den 24:e september 2017 visade på en stor förlust för Angela Merkel och hennes parti CDU, Kristdemokraterna. Med endast 33 procent av rösterna resulterade det i det lägst uppvisade stödet för CDU sedan 1949 och i ett stöd för CDU som sjunkit med 8 procentenheter sedan valet 2013. Istället knep det högerpopulistiska och högerextrema partiet Alternativ för Tyskland, AfD, åt sig omkring en miljon av CDU:s tidigare väljare. AfD plockade, med drygt 13 procent, till sig en plats i förbundsdagen samtidigt som partiet intog position som Tysklands tredje största parti (Sjöblom – Granstad 2017). Forskningsinstitutet Infratest genomför undersökningar vid varje val med avsikt att presentera vilka frågor de röstberättigade medborgarna rankar som mest vitala inför varje val. Efter flyktingkrisen 2015, då landet tog emot över en miljon flyktingar, rankade medborgarna invandringsfrågan som den mest viktiga frågan inför Tysklands val 2017, vilket delvis kan förklara AfD:s framgångsrika resultat efter valet (Björklund 2017a).

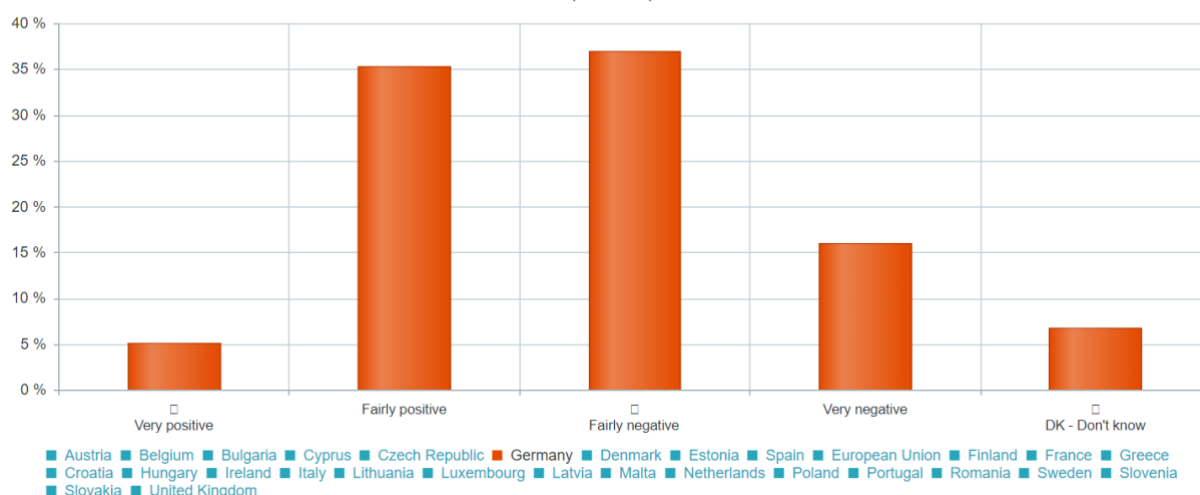
Please tell me whether each of the following statements evokes a positive or negative feeling for you.
Immigration of people from outside the EU (11/2014)

Figur 2: Visar tyska medborgares åsikter angående ett mottagande av invandrare med härkomst bortom Europas gränser i november 2014 (European Commission 2014).

Under en undersökning genomförd av Europakommissionen i november 2014 uppgav 40 procent av de tyska medborgarna som valt att delta i undersökningen att de ställde sig ganska negativa till ett mottagande av invandrare med härkomst bortom Europas gränser. Samtidigt uppgav 20 procent av deltagarna att de ställde sig mycket negativa till ett mottagande av invandrare med härkomst bortom Europas gränser. Sammanlagt ställde sig 60 procent av de deltagande negativa till ett sådant mottagande år 2014 (European Commission 2014).

Please tell me whether each of the following statements evokes a positive or negative feeling for you.
Immigration of people from outside the EU (11/2017)

Figur 3: Visar tyska medborgares åsikter angående ett mottagande av invandrare med härkomst bortom Europas gränser i november 2017 (European Commission 2017).

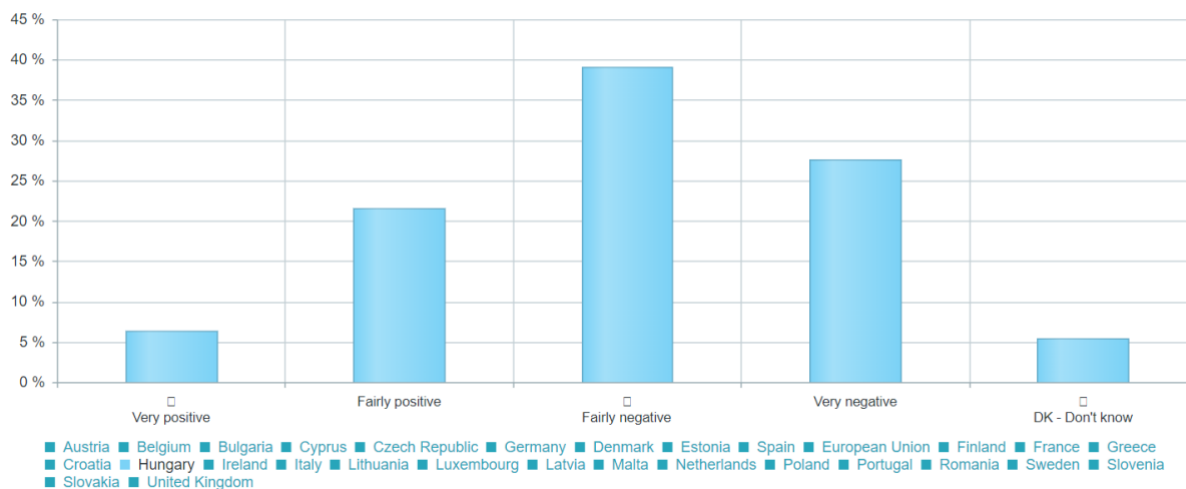
Europakommissionen utförde ytterligare en sådan undersökning i november 2017 där de tyska medborgarna visade på en attitydskillnad jämfört med november 2014. Tre år senare, år 2017, uppgav 37 procent av deltagarna att de ställde sig ganska negativa till ett mottagande av invandrare med härkomst bortom Europas gränser samtidigt som endast 16 procent ställde sig mycket negativa till ett sådant mottagande. Medborgare med en ganska negativ inställning hade sedan 2014 sjunkit med 3 procentenheter, likaså sjönk andelen medborgare med en mycket negativ inställning med 4 procentenheter. Sammanlagt svarade 53 procent av de tyska deltagarna att de ställde sig kritiska till mottagandet år 2017 (European Commission 2017).

2.2.2 Ungern

År 2014 fick det högerextrema nationalistpartiet Jobbik cirka 21 procent av rösterna i det ungerska valet och blev därmed Ungerns tredje starkaste parti. Ungerska flaggor visas ofta upp i samband med partiet, tillsammans med röda och vita Arpad-ränder, som väcker minnen om Ungerns nazistiska- och krigstida regim. Ungerns premiärminister, Viktor Orbán, fick med sitt högerparti Fidesz hela 45 procent av rösterna i det ungerska valet som trädde i kraft år 2014 (Nelson 2014). Fidesz blir ofta benämnt som ett invandringskritiskt parti eftersom Orbán har drivit en hård kampanj för migrationspolitik. Med stöd av Jobbik byggde Fidesz ett gränsstängsel mot Serbien år 2015 för att hålla invandrare ute under flyktingströmmen till Europa (BBC 2016). Landet har fått motta kritik från både EU och sina grannländer för sitt agerande under flyktingkrisen. Ungern byggde nämligen inte endast ett staket för att hålla flyktingarna ute, dessutom vägrade dem påbörja behandlingarna av asylansökningar och tvingade istället flyktingarna att bege sig vidare till andra EU-länder (Sveriges Radio 2015a).

Ungern gick i val igen den 8:e april år 2018 där Fidesz fick 48,5 procent av rösterna, vilket gav dem två tredjedelars majoritet i parlamentet. Orbán sade under sitt tacktal att vinsten i valet har gjort det möjligt för Ungern att i framtiden kunna försvara sitt land. Socialistpartiet fick omkring 12 procent av rösterna och Li Bennich-Björkman, professor i statsvetenskap vid Uppsala universitet, hävdar att de låga siffrorna beror på att varken liberalism eller vänsterpolitik har något fäste i Ungern. Jobbik kammade hem 19,5 procent av rösterna i valet 2018 (Österman 2018).

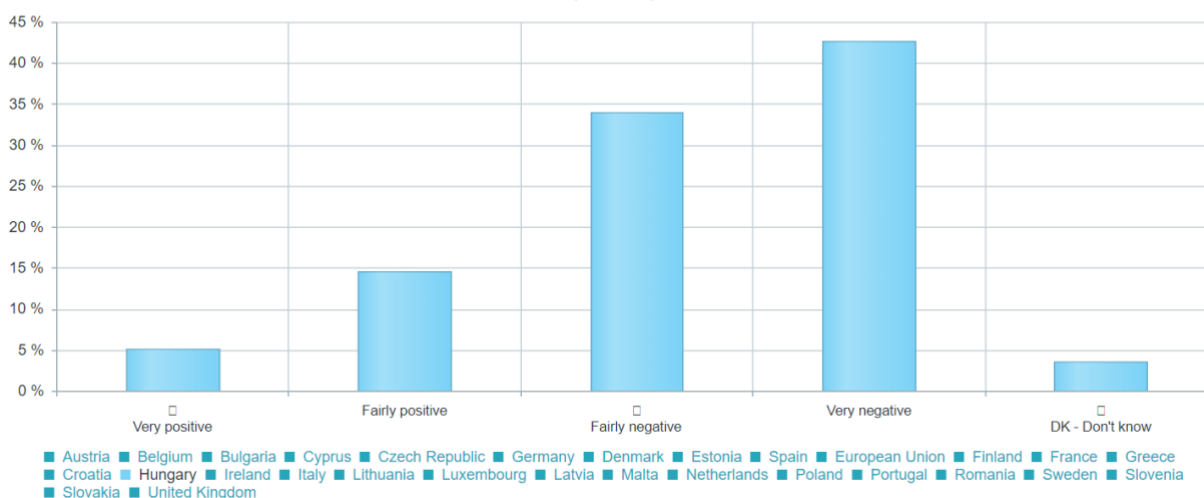
Please tell me whether each of the following statements evokes a positive or negative feeling for you.
 Immigration of people
 from outside the EU
 (11/2014)

Figur 4: Visar ungerska medborgares åsikter angående ett mottagande av invandrare med härkomst bortom Europas gränser i november 2014 (European Commission 2017).

Ur Eurobarometers framtagna statistik är det möjligt att utläsa att de tillfrågade ungerska svaranden ställde sig mer kritiska till mottagandet av invandrare än de tyska medborgarna. Året innan den europeiska flyktingkrisen, 2014, röstade totalt 39 procent av de ungerska deltagande att de ställde sig ganska negativa till mottagandet av invandrare. 28 procent svarade att de var mycket negativa till invandringen och sammanlagt svarade 67 procent av de deltagande i undersökningen att de ställde sig kritiska till mottagandet (European Commission 2014).

Please tell me whether each of the following statements evokes a positive or negative feeling for you.
 Immigration of people
 from outside the EU
 (11/2017)

Figur 5: Visar ungerska medborgares åsikter angående ett mottagande av invandrare med härkomst bortom Europas gränser i november 2017 (European Commission 2017).

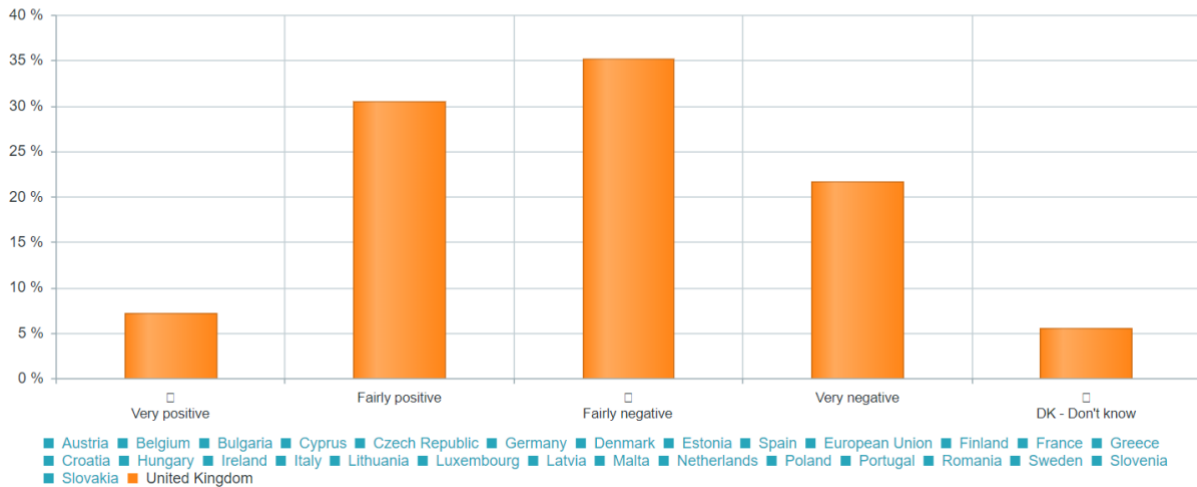
År 2017 röstade 34 procent av de ungerska deltagarna att de ställde sig ganska negativa till ett mottagande av invandrare med härkomst bortom Europas gränser, medan hela 43 procent ställde sig mycket negativa. Sammanlagt svarade hela 77 procent av de ungerska deltagarna att de ställde sig negativa till ett sådant mottagande (European Commission 2017).

2.2.3 Storbritannien

I maj år 2015 höll Storbritannien ett parlamentsval där det konservativa partiet, representerat av dåvarande premiärministern David Cameron, vann med 36,9 procent av rösterna. Partiet Labour, som blev det näst största partiet i landet, kammade hem 30,4 procent av rösterna med Ed Miliband som partiets representant (BBC 2015). Det kan tilläggas att en grupp av EU-kritiker växte sig större inom Camerons konservativa parti. Av detta skäl försäkrade Cameron, i hopp om att bli omvald 2015, att en folkomröstning om ett fortsatt medlemskap i EU skulle genomföras. Som tidigare nämnt vann det konservativa partiet med Cameron som dess partiledare och således var en framtida folkomröstning om Storbritanniens fortsatta EU-medborgarskap ett faktum (Sveriges Radio 2014).

Sommaren den 23:e juni 2016 röstade Storbritanniens befolkning för ett lämnande av EU och Brexiti blev ett faktum. Folkomröstningen resulterade i att sidan som stödde Brexit segrade med 51,9 procent av rösterna medan deras motståndare landade på 48,1 procent (Pruitt 2017). Omröstningen och dess resultat blev omdiskuterat i hela Europa, då Brexit beräknades ha en stor påverkan på ekonomin, inte bara för Storbritannien utan för hela världsdelen. Landet fick även motta negativ kritik från EU för sitt valresultat (Svensson - Bengtsson 2016). Storbritanniens medlemskap i EU har länge varit omdiskuterat i landet där det ledande konservativa partiet drivit en opinion under en längre tid. Brexit-anhängarnas argument för Brexit var många, exempelvis ville de förstärka landets självbestämmande, stoppa migranter för att invandra då det innebar en ekonomisk påfrestning samt en längtan efter att slippa EU:s regler om handels- och tullavtal (SVT 2017). Är Brexit det tydligaste avstampet i vår tid som tydligt avspeglar nationalismen och populismens fäste i Europa? Historiskt sett har Storbritanniens och EU:s relation varit kontroversiell. Ända sedan år 1984 har landet försökt kringgå EU:s gemensamma regelverk. Det har varit allt ifrån argumentationer gällande EU:s betalningskrav, till en 27-år lång diskussion rådande tillåtelse för Storbritannien att exportera choklad till Europa (History Stories 2017). Ett exempel på när Storbritannien har försökt ändra EU-reglerna var när David Cameron i början av 2016 presenterade ett förslag om att människor som nyligen invandrat till landet inte skulle få ta del av socialbidrag under deras första år som arbetande (SVT 2017). Den 8:e juni 2017 höll Storbritannien ett parlamentsval där premiärminister Theresa May och hennes konservativa parti Tories förlorade majoritet med 42,4 procent av rösterna men ändå förblev de landets största parti. Partiet Labour, ett socialdemokratiskt parti, fick 40 procent av rösterna (BBC 2017). Trots Mays tidigare motstånd till Brexit lovade hon att respektera resultatet genom att genomföra Brexit (SVT 2017).

Please tell me whether each of the following statements evokes a positive or negative feeling for you.
Immigration of people from outside the EU
(11/2014)

Figur 6: Visar brittiska medborgares åsikter angående ett mottagande av invandrare med härkomst bortom Europas gränser i november 2014 (European Commission 2014).

Enligt Eurobarometers framtagna statistik röstade 35 procent av britterna att de ställde sig ganska negativa till ett mottagande av invandrare med härkomst bortom Europas gränser. 22 procent svarade att de ställde sig mycket negativa. Sammanlagt svarade 57 procent av de brittiska deltagarna att de ställde sig negativa till ett sådant mottagande (European Commission 2014).

Please tell me whether each of the following statements evokes a positive or negative feeling for you.
Immigration of people from outside the EU
(11/2017)

Figur 7: Visar brittiska medborgares åsikter angående ett mottagande av invandrare med härkomst bortom Europas gränser i november 2017 (European Commission 2017).

Resultatet för 2017, där samma svarsalternativ användes, visar att 27 procent av de brittiska deltagarna var ganska negativa och 16 procent uppgav att de var mycket negativa till ett sådant mottagande. Sammanlagt uppgav 43 procent av de brittiska deltagarna att de ställde sig negativa till mottagandet år 2017 (European Commission 2017). Det går alltså att tyda att briter generellt ställde sig mer positiva till immigration år 2017 än vad de gjorde år 2014, trots att landet mottog över 600,000 invandrare under flyktingkrisen år 2015 (Eurostat 2018b). Samtidigt var ett förekommande argument för uppkomsten av Brexit att Storbritannien upplevde en stark längtan efter att återfå kontrollen över lagstiftningen, i synnerhet asyl- och migrationspolitiken som länge varit omdiskuterade frågor (Svensson - Bengtsson 2016).

2.3 Det allmänna förtroendet för EU i de utvalda medlemsländerna

EU är en förkortning för Europeiska Unionen som växte fram år 1945 i ett krigsskadat Europa. Unionen är en reaktion på andra världskriget och det inhumana lidande som drabbade världsdelen. Enligt EU:s hemsida är några av deras mål att främja fred, bekämpa diskriminering och stärka den ekonomiska-sociala- och territoriella sammanhållningen i Europa. Likaså är ett mål att stärka solidariteten mellan medlemsländerna samt att respektera dess kulturellt rika och språkliga mångfald (EU 2018a). EU åtar sig att hjälpa individer som faller offer för inte bara naturkatastrofer utan även för inom- och utomstatliga problem världen över. De hjälper över 120 miljoner människor årligen och sammantaget är EU och dess medlemsländer den ledande givaren av humanitärt bistånd (EU 2018b).

I två undersökningar utförda av Europakommissionen finns det framtagen statistik som ämnar vara representativ för det allmänna förtroende som de tillfrågade medborgarna upplever för EU som union. Undersökningarna är benämnda "Public opinion in the European Union" och undersöker huruvida deltagaren anser sig känna ett förtroende för EU eller ej. Undersökningarna genomfördes samt publicerades hösten år 2014 samt år 2017. Utfrågningarna skedde genom fältarbete och de medverkande fick välja mellan tre svarsalternativ, varav det första alternativet hävdade att deltagaren upplevde ett förtroende för EU. Det andra svarsalternativet hävdade att deltagaren inte upplevde ett förtroende för EU och det tredje alternativet hävdade att deltagaren var osäker på hur starkt förtroende denne upplevde för EU. Det genomsnittliga resultatet som medborgarna i EU:s medlemsländer röstade fram år 2014 visade att 31 procent ansåg sig uppleva ett förtroende för EU. 56 procent svarade att de inte upplevde sig ha ett förtroende för EU medan 13 procent svarade att de inte visste hur de kände i frågan (European Commission 2014). År 2017 visar statistiken att 41 procent upplevde ett förtroende för EU, 48 procent tenderade att sakna ett förtroende för EU medan 11 procent svarade att de inte visste hur de kände i frågan (European Commission 2017). Det går genom dessa tabeller att utläsa att

medborgarna i EU:s medlemsländerna kände högre förtroende för EU år 2017 än vad de gjorde år 2014, detta trots flyktingkrisen 2015.

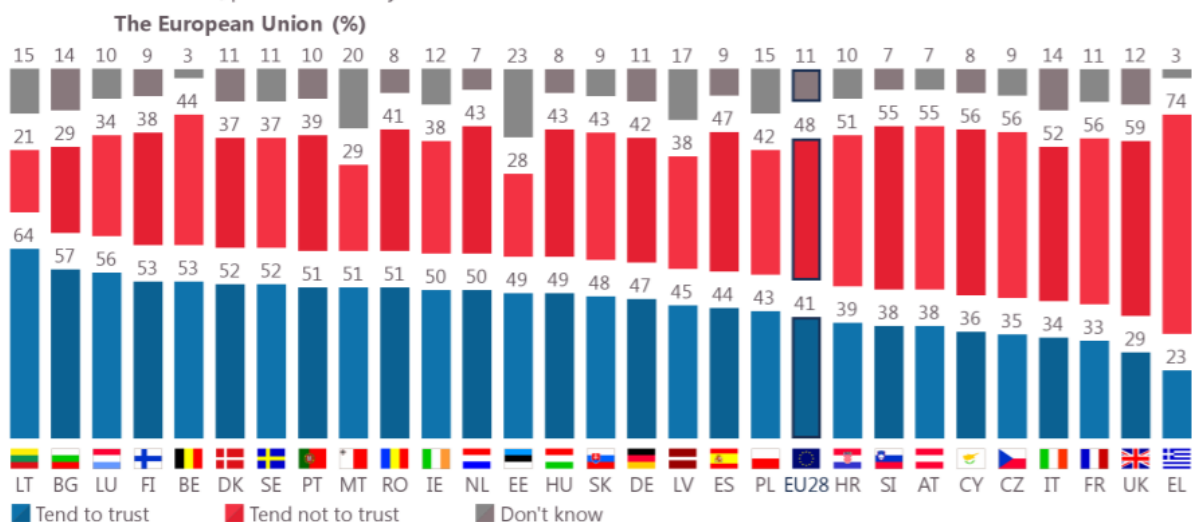
QA9.4 I would like to ask you a question about how much trust you have in certain media and institutions. For each of the following media and institutions, please tell me if you tend to trust it or tend not to trust it.

The European Union

		Tend to trust	Diff. Sp.2014-Aut.2013	Tend not to trust	Diff. Sp.2014-Aut.2013	Don't know	Diff. Sp.2014-Aut.2013
	EU28	31%	=	56%	-2	13%	+2
	DE	30%	+1	58%	-1	12%	=
	HU	44%	-3	50%	+4	6%	-1
	UK	16%	-3	61%	-6	23%	+9

Figur 8: Visar hur stort förtroende medborgare i Tyskland, Ungern och Storbritannien besitter för EU som institution under 2014 (European Commission 2014).

QA8a.14 I would like to ask you a question about how much trust you have in certain institutions. For each of the following institutions, please tell me if you tend to trust it or tend not to trust it.

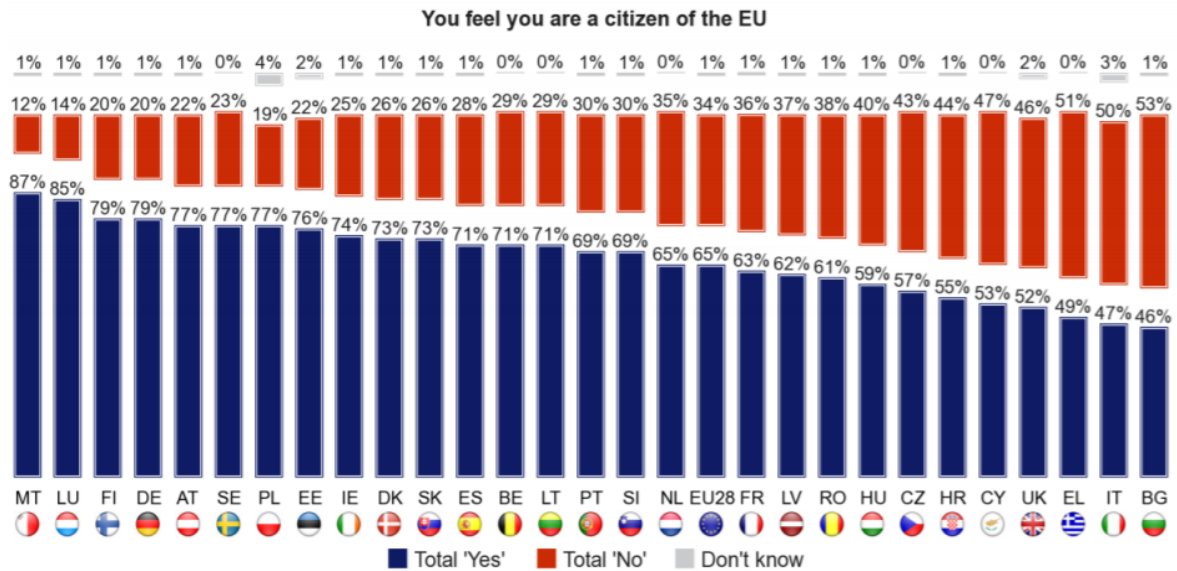

Figur 9: Visar hur stort förtroende medborgare i EU:s medlemsländer besitter för EU som institution under 2017 (European Commission 2017).

De tillfrågade fick i dessa undersökningar även besvara om de upplevde sig vara medborgare i EU eller ej. De tre svarsalternativen som finns presenterade i rapporten är "ja", "nej" samt "vet inte". Undersökningen genomfördes både under 2014 och 2017. Den genomsnittliga statistiken för EU-medborgarna år 2014 visade att 65 procent upplevde sig vara medborgare i EU, 34 procent svarade att de ej upplevde sig vara medborgare i EU och 1 procent svarade att de inte visste

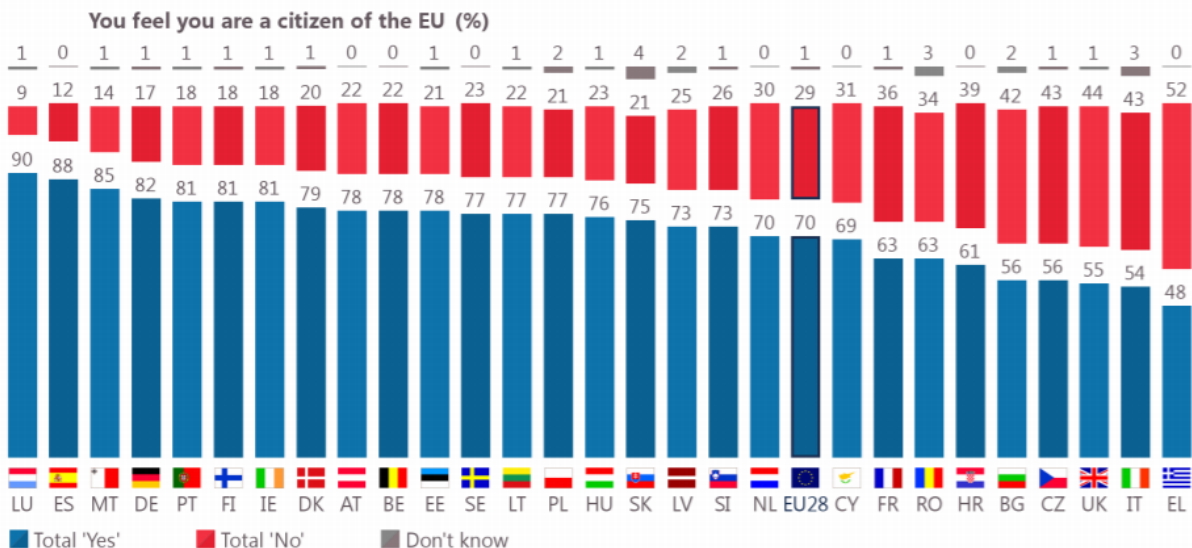
hur de ställde sig i frågan (European Commission 2014). Den genomsnittliga statistiken för EU-medborgarna år 2017 visade att 70 procent upplevde sig vara medborgare i EU, att 29 procent ej upplevde sig vara EU-medborgare samt att 1 procent av de svarande inte visste hur de ställde sig i frågan (European Commission 2017).

QD1.1. For each of the following statements, please tell me to what extent it corresponds or not to your own opinion.

Figur 10: Visar andelen medborgare i respektive medlemsland som uppfattar sig vara en medborgare i EU (European Commission 2014).

QD2.1 For each of the following statements, please tell me to what extent it corresponds or not to your own opinion.

Figur 11: Visar andelen medborgare i respektive medlemsland som uppfattar sig vara en medborgare i EU (European Commission 2017).

Vidare presenteras en fördjupning av undersökningarna för att förtydliga svaren som studiens tre medlemsländer givit. Vi hänvisar till de två frågorna som fråga nummer ett och fråga nummer två där fråga nummer ett lyder: "Upplever du dig

ha ett förtroende för EU?” och fråga nummer två lyder: “Känner du dig som en medborgare i EU?”.

2.3.1 Tyskland

I undersökningen år 2014 svarade 30 procent av de tillfrågade tyskarna att de upplevde ett förtroende för EU, medan 58 procent svarade att de saknade ett förtroende för EU. 12 procent svarade att de inte visste hur de ställde sig i frågan (European Commission 2014). I undersökningen år 2017 svarade 47 procent av de tillfrågade att de upplevde ett förtroende för EU, medan 42 procent upplevde att de saknade ett förtroende för EU. De kvarblivna 11 procenten uppgav att de inte visste hur de ställde sig i frågan (European Commission 2017).

Vidare presenteras resultat av fråga nummer två, vilken är huruvida deltagaren upplevde sig vara en medborgare i EU eller ej. I Tyskland år 2014 svarade 79 procent av deltagarna att de upplevde sig vara medborgare i EU, 20 procent svarade att de inte upplevde sig vara medborgare i EU och 1 procent uppgav att de inte visste hur de ställde sig i frågan (European Commission 2014). År 2017 svarade 82 procent av de tillfrågade att de upplevde sig vara medborgare i EU, 17 procent svarade att de inte upplevde sig vara medborgare i EU. Slutligen svarade 1 procent att de inte visste hur de ställde sig i frågan (European Commission 2017). Det går alltså att utläsa, genom att granska tabellerna, att de tyska tillfrågade visade på ett högre förtroende för EU år 2017 än vad de angav 2014.

2.3.2 Ungern

I undersökningen från 2014 svarade 44 procent av de ungerska medborgarna att de upplevde ett förtroende för EU. 50 procent svarade att de inte upplevde ett förtroende för EU och 6 procent svarade att de inte visste hur de ställde sig i frågan (European Commission 2014). I undersökningen från 2017 svarade 49 procent av de ungerska medborgarna att de upplevde ett förtroende för EU, medan 43 procent av undersökningens deltagare svarade att de inte upplevde ett förtroende för EU. Slutligen svarade 8 procent att de inte visste hur de ställde sig i frågan (European Commission 2017).

I den andra undersökningen från 2014, rörande fråga två angående huruvida deltagaren upplevde sig vara en medborgare i EU eller ej, svarade 59 procent av deltagarna att de upplevde sig vara medborgare i EU. 40 procent svarade att de inte upplevde sig vara medborgare i EU medan 1 procent svarade att de inte visste hur de ställde sig i frågan (European Commission 2014). I undersökningen genomförd 2017 visar statistiken att 76 procent av deltagarna upplevde sig vara medborgare i EU medan 23 procent ej upplevde sig vara medborgare i EU. Endast 1 procent svarade att de inte visste hur de ställde sig i frågan (European Commission 2017).

2.3.3 Storbritannien

I undersökningen genomförd år 2014 svarade endast 16 procent av britterna att de upplevde ett förtroende för EU. Hela 61 procent svarade att de inte upplevde ett förtroende för EU och 23 procent svarade att de inte visste hur de ställde sig i frågan (European Commission 2014). I Storbritannien år 2017 svarade 29 procent av de tillfrågade att de upplevde förtroende för EU. 59 procent ansåg att de inte upplevde ett förtroende för EU medan de övriga 12 procent svarade att de inte visste hur de ställde sig i frågan (European Commission 2017).

År 2014 svarade 52 procent av britterna på fråga nummer två att de upplevde sig vara medborgare i EU. 46 procent av de deltagande uppgav att de inte upplevde sig vara medborgare i EU och 2 procent svarade att de inte visste hur de kände i frågan. I den andra undersökningen genomförd 2017 svarade 55 procent av de brittiska deltagarna att de upplevde sig vara EU-medborgare. 44 procent svarade att de inte upplevde sig vara EU-medborgare medan 1 procent svarade att de inte visste hur de ställde sig i frågan (European Commission 2017).

3 Diskussion

3.1 EU:s legitimitet kontra nationalism

EU:s legitimitet har varit omdiskuterad under flera år. Att EU inte hanterat sociala-, ekonomiska- och kulturella utmaningar på ett framgångsrikt sätt är en förekommande uppfattning av unionens medborgare. Skilda åsikter kring hur kriser bör hanteras går inte minst att finna hos de olika medlemsstaterna. Det är just dessa meningsskiljaktigheter som påverkar EU:s legitimitet då EU inte alltid kan eller väljer att bejaka samtliga medlemsstaters värderingar vid beslutsfattande (Berg 2017, s. 83).

Linda Berg skriver i sitt kapitel i boken "Tilliten i EU - vid ett vägsäl" att om människor besitter en stark nationell idé så ökar risken att de visar på ett lägre förtroende för EU. Känner de däremot samhörighet och en koppling till Europa genom att definiera sig som europé ökar chansen att de visar på ett högre förtroende (Berg 2017, s. 101). I Michael Bruters bok, "Citizen of Europe? - The Emergence of Mass European Identity", skriver Berg att det går att utläsa att personer som identifierar sig helt med sin stat visar på ett lågt förtroende för EU (ibid). Alltså, ju mer nationella tankar desto lägre förtroende för unionen. Trots denna bakgrund och trots det faktum att nationalistiska partier vuxit sig större i alla våra tre medlemsländer under de senaste åren, har likväl det allmänna förtroendet för EU ökat sedan flyktingkrisen 2015. Andreas Bergh, ytterligare en författare i samma bok, har i sitt kapitel inkluderat en undersökning publicerad av European Social Survey som visar graden av mellanmännisklig tillit den tillfrågade har. Mellanmännisklig tillit definieras av författaren som mänsklig tillit eller social tillit och syftar på att det är den tillit vi känner för människor i vår omgivning. Undersökningen visade att graden av mellanmännisklig tillit har hållit sig stabil under en tioårsperiod, 2004-2014, men att graden av tillit skiljer sig mellan länder. Det sker alltså inga stora förändringar för graden av förtroende inom länderna utan visar sig fortgå nästintill oföränderligt, däremot är tilliten inte likställd i Europas länder (Bergh 2017, s. 114).

3.2 Resultat kopplat till teori

Vår huvudteori för uppsatsen, intergovernmentalism, är baserad på nationella stater och huruvida de bör vara de huvudsakliga aktörerna i en integrationsprocess. Intergovernmentalism anser att ett begränsande av befogenheter till överstatliga institutioner bör föregå och att stater själva bör besitta rätten att få vara oberoende genom att själva få välja om de vill ingå i ett internationellt samarbete eller ej (Hoffman 1995). Teorin hävdar som sagt att stater ska besitta rätten att själva avgöra om de vill ingå i ett internationellt samarbete eller ej, vilket staterna nyttjade när de valde att gå med i EU från första början. Däremot motsatte sig ett flertal stater det internationella samarbetet gällande ett mottagande av krisens flyktingar. Bortsett från det faktum att staterna redan valt att bli en del av det internationella samarbete som EU är, menar alltså intergovernmentalism att stater med ett medlemskap i överstatliga institutioner fortfarande ska besitta rätten att avgöra vilka samarbeten staten ska ingå i (ibid). Med teorin i åtanke ska det således inte vara obligatoriskt för EU:s medlemsländer att delta i samtliga samarbeten inom institutionen. Ett exempel på ett sådant internationellt samarbete är just det kvoterade flyktingmottagandet som EU främjade.

Mot denna bakgrund har Ungern, som blivit mäktigt kritiserade för sitt låga deltagande, faktiskt handlat i enlighet med sin nationella rätt. I boken "Tilliten i EU - vid ett vägskäl" hävdar Johan Nergelius att både Ungern och Slovakien valde att överklaga EU:s beslut om att fördela en flyktingkvot mellan medlemsländerna till EU-domstolen. Trots det faktum att ländernas överklagan ej gick igenom fortsatte Ungern att föra en invandringskritisk politik genom att inte ta emot flyktingar. Några konsekvenser av Ungerns agerande under flyktingkrisen har dock ännu inte uppkommit. Ett av förslagen från Europakommissionen var att de stater som vägrat ta emot flyktingar skulle straffas ekonomiskt men det förslaget har än idag inte trätt i kraft (Nergelius 2017, s. 34). Vidare visar detta att EU styrs enligt teorins raka motsats, nämligen ett EU som med sin överhöghet befogar över mer makt, i jämförelse med de egna suveräna staterna, än vad Hoffman anser rimligt.

I förhållande till teorin har Tyskland istället visat på Ungerns motsats. Tyskland välkomnade EU:s direktiv och deltog i det internationella samarbetet vilket i sin tur betyder att Tyskland utifrån vår teori valt att förespråka EU:s direktiv, med andra ord den överstatliga viljan. I Storbritanniens fall uppstod istället en kollision mellan EU:s vilja att häva både sin överstatlighet samt legitimitet och mellan den inomstatliga viljan där nationalismen vuxit sig allt starkare. Då Storbritannien till en början mottog över 600,000 flyktingar år 2015 visade landet ett bemötande av EU:s direktiv. Däremot valde landet att ej fortsätta delta i det internationella samarbete som EU är. Med andra ord agerade landet i enlighet med vår teori genom att själv avgöra huruvida landet var att delta i det internationella samarbetet, såväl samarbetet angående flyktingmottagandet som samarbetet angående ett medlemskap i EU. Däremot fick Storbritannien, precis som Ungern, bemöta kritik av EU när landet valde att avsäga sig sitt medlemskap och därmed gå emot den överstatliga viljan (Svensson - Bengtsson 2016).

Följaktligen visar våra tre medlemsländers ageranden, med stöd av teorin, EU:s överstatlighet och därmed unionens faktiska legitimitet. För det första är det möjligt att tolka att EU:s införlivande av direktiv i medlemsstaternas nationella intressen leder till att missnöje uppstår i våra tre medlemsländer. För det andra är det således en tänkbarhet att missnöjet resulterar i att nationalistiska tankar uppstår varpå nationalistiska partier växer sig starkare inom länderna. Som tidigare nämnt hävdar Berg att nationalistiska idéer riskerar att leda till ett lägre förtroende för unionen. Om förtroendet för unionen sjunker leder det likväl till att unionens legitimitet sjunker. Samt kan det faktum att de länder som negligerade EU:s direktiv ännu inte har drabbats av några påföljder resultera i att EU:s legitimitet sjunker i medlemsländernas ögon. Denna tankegång kan till exempel vara en potentiell förklaring till att Brexit initierades.

3.3 Sammanfattning – invandringens påverkan på det allmänna förtroendet

Vidare återkopplar vi till vår hypotes för att därefter granska huruvida det faktiska resultatet överensstämmer med vårt tidigare antagande om flyktingkrisen 2015 och dess påverkan på det allmänna förtroendet för EU. I vår hypotes framkommer det att flyktingkrisen har påverkat våra tre medlemsländers förtroende för EU negativt, dock på grund av skilda anledningar. För att undersöka flyktingkrisens påverkan på det allmänna förtroendet för EU har vi utöver att analysera statistik över medborgarnas allmänna förtroende för EU under 2014 och 2017, valt att inkludera medborgarnas åsikter angående ett mottagande av människor med härkomst bortom Europas gränser under 2014 och 2017. Likaså har vi inkluderat antalet flyktingar som våra tre medlemsländer mottagit år 2015. Genom att kombinera medborgarnas åsikter angående ett mottagande av människor med härkomst bortom Europas gränser med antalet flyktingar respektive land mottagit under 2015, önskar vi finna ett samband med det allmänna förtroende som ländernas medborgare haft för EU både innan och efter flyktingkrisen 2015. Med andra ord vill vi i vår hypotes hävda att flyktingkrisen och den tumult den givit upphov till har påverkat det allmänna förtroendet för EU till det sämre.

3.3.1 Tyskland

Hypotesen presenterar ett Tyskland vars utfall av flyktingkrisen ska ha resulterat i ett försämrat förtroende för EU. Motiveringen grundar sig i att Tyskland, som ett av de medlemsländer med störst antal mottagna flyktingar i samband med flyktingkrisen, således har fått uppleva betydligt fler bieffekter av det omfattande flyktingmottagandet än resterande medlemsländer. Europakommissionens framtagna statistik från hösten 2017 visar att Tysklands medborgare, trots landets höga flyktingmottagande, har visat på ett ökat förtroende för EU med hela 17 procentenheter (European Commission 2017). Likaså har andelen tyska

medborgare som anser sig vara medborgare i EU ökat, i detta fall med 3 procentenheter (ibid). Vidare visar Europakommissionens undersökningar att andelen tyska medborgare som ställde sig negativa till ett mottagande av invandrare med härkomst bortom Europas gränser likaså har sjunkit mellan 2014 och 2017, från 60 procent till 53 procent (European Commission 2017).

Mot detta resultat uppstår en viss undran, i synnerhet kring statistiken från undersökningen angående de tyska medborgarnas inställning till ett mottagande av invandrare med härkomst bortom Europas gränser. Med resultatet av det tyska valet i september 2017 i åtanke är det förvånande att medborgarna med en negativ inställning till ett mottagande av invandrare med härkomst bortom Europas gränser har sjunkit. Angela Merkels parti DCU fick uppleva sin största förlust någonsin samtidigt som det högerpopulistiska och högerextrema partiet Alternativ för Tyskland, med sin uppvisade främlingsfientlighet (Björklund 2017b), fick fira sin seger som landets tredje största parti (Sjöblom – Granstad 2017). Med hänsyn till valresultatet borde den negativa inställningen till ett mottagande av invandrare bortom Europas gränser istället ha ökat i november 2017 jämfört med i november 2014. Resultatet av samtliga undersökningar visar på en stor avvikelse från vår hypotes och överensstämmer ej med vår ursprungliga tanke att de tyska medborgarnas allmänna förtroende för EU skulle vara försämrade efter flyktingkrisen 2015.

3.3.2 Ungern

Vidare presenterar vår hypotes ett Ungern med ett försämrade allmänt förtroende för EU efter flyktingkrisen 2015. I Ungerns fall grundar sig motiveringen i att det är ett av de länder som varit mest kritiska till ett flyktingmottagande vilket resulterat i att Ungern visat på ett lågt engagemang gällande mottagandet av flyktingar i samband med flyktingkrisen 2015. Efter den kritik Ungern varit tvungen att bemöta på grund av sina låga siffror i antalet mottagna flyktingar under 2015, i synnerhet av EU-länder, tror vi att medborgarnas allmänna förtroende för EU har försämrats. Resultatet av Europakommissionens framtagna statistik från hösten 2017 visar däremot att Ungerns medborgare, trots sitt tidigare låga förtroende för EU, istället fått ett ökat förtroende för EU. Med facit i hand överensstämmer alltså inte vår hypotes om ett nedåtgående förtroende för unionen hos Ungerns medborgare med den faktiska verkligheten, som istället visar på motsatsen.

I november 2014 uppgav 44 procent av undersökningens deltagare att de upplevde ett förtroende för EU (European Commission 2014). Tre år senare, i undersökningen publicerad hösten 2017, uppgav 49 procent av deltagarna att de ansåg sig ha ett förtroende för EU – en ökning med 5 procentenheter (European Commission 2017). Dessutom har andelen ungerska medborgare som anser sig vara medborgare i EU ökat markant under dessa tre år – nämligen med hela 17 procentenheter (European Commission 2017). Däremot vänder den positiva trenden i undersökningen rörande medborgarnas åsikter angående ett mottagande av invandrare med härkomst bortom Europas gränser. Statistiken från 2014 visar att 67 procent av de deltagande ungerska medborgarna ställde sig negativa till ett

sådant mottagande (European Commission 2014), vilket är 10 procentenheter lägre än resultatet från den genomförda undersökningen under 2017. Med andra ord ökade den negativa inställningen från 67 procent till 77 procent under loppet av tre år (European Commission 2017).

Mot denna bakgrund är det föga förvånande att Viktor Orbáns invandringskritiska parti Fidesz knep åt sig 48,5 procent av landets röster efter valet som trädde i kraft i april 2018 och därmed marscherade ut som valets vinnare (Österman 2018). Sammantaget visar statistiken ett framgångsrikt resultat för EU, däremot fortsätter inställningen till ett flyktingmottagande följa en nedåtgående kurva samtidigt som invandringsfrågan förblir ett brännhett ämne i den förda politiken. Resultatet av samtliga undersökningar visar på en avvikelser från vår hypotes och överensstämmer ej med vår ursprungliga tanke att de ungerska medborgarnas allmänna förtroende för EU skulle vara försämrade efter flyktingkrisen 2015. Har flyktingkrisen 2015 och unionens direktiv angående flyktingmottagandet därmed inget med Ungerns allmänna förtroende för EU att göra?

3.3.3 Storbritannien

I vår hypotes presenterar vi en tro om att Storbritanniens förtroende för EU har varit lågt en längre tid. Detta påstående baserar vi delvis på landets långlivade kontroversiella relation till EU, då Storbritanniens politiker hållit en hektisk debatt rörande migration under flera år och slutligen på folkomröstningen om Storbritanniens medlemskap i EU. I undersökningen genomförd av Eurobarometer år 2014 svarade endast 16 procent av de tillfrågade britterna att de upplevde ett förtroende för EU och hela 61 procent svarade att de saknade ett förtroende för unionen. I samma undersökning svarade 46 procent att de inte upplevde sig vara medborgare i EU. År 2014 svarade 57 procent av de deltagande britterna att de ställde sig negativa till flyktingmottagandet (European Commission 2014). År 2015 drabbades Storbritannien, precis som majoriteten av Europas länder, av flyktingvågen i samband med flyktingkrisen. Enligt Eurostats statistik mottog landet över 600,000 människor med härkomst bortom Europas gränser under 2015 (Eurostat 2018b). Det kommande året, 2016, kom britterna att rösta genom Brexit med ett jämnt valresultat där Brexit-anhängarna segrade med 51,9 procent medan Brexit-motståndare förlorade med 48,1 procent av rösterna (Pruitt 2017). Hade landet valt att stanna kvar i EU om det inte vore för flyktingkrisen 2015?

År 2017 presenterade Eurobarometer en undersökning med samma svarsalternativ som i undersökningen genomförd 2014. I denna rapport visade resultatet att britterna upplevde ett större förtroende för EU år 2017 än år 2014 med hela 13 procentenheter. I undersökningen angående britternas åsikter kring ett mottagande av invandrare med härkomst bortom Europas gränser visade resultatet att andelen med en negativ inställning sjunkit med 14 procentenheter. År 2014 uppgav nämligen 57 procent en negativ inställning till ett sådant mottagande, jämfört med 43 procent år 2017. Likaså ser vi en förändring i undersökningen angående huruvida britterna upplevde sig vara medborgare i EU eller ej. Resultatet visade att andelen britter som ansåg sig vara medborgare i EU hade ökat med tre

procentenheter mellan undersökningarna genomförda år 2014 och 2017 (European Commission 2017). Sammanfattningsvis så har resultaten vi funnit visat vår hypotes för Storbritannien vara felaktig. Trots Brexit visar resultatet att det allmänna förtroendet för EU ökat bland de brittiska deltagarna. Likaså visar statistiken att färre ställer sig negativa till ett flyktingmottagande samt att fler upplever sig vara medborgare i unionen.

4 Slutsats

Sammanfattningsvis kan vi se att invandringen år 2015 inte har försämrat det allmänna förtroendet för EU i våra tre medlemsländer, istället har förtroendet ökat i samtliga undersökta länder. Således är det ej möjligt att utifrån våra resultat hävda att invandringen i samband med flyktingkrisen 2015 överhuvudtaget har haft en påverkan på det allmänna förtroendet för EU. Istället kan nivån av den överstatliga makt EU befogar över, vilket intergovernmentalismen kritiserar, spela en tänkbar roll i varför det allmänna förtroendet för EU har ökat samtidigt som främlingsfientliga och nationalistiska partier har gjort framgångsrika intåg i Tyskland och Ungern. Likaså kan de nationalistiska tankar som intergovernmentalism ger upphov till spela en tänkbar roll i varför Storbritannien har valt att avsäga sig sitt medlemskap i EU. Med andra ord är det möjligt att medlemsländerna agerar i enlighet med vad intergovernmentalismen förespråkar; ett ökat maktinnehav för den överstatliga institutionens medlemsländer. Med risk för återupprepning lyder alltså svaret på vår frågeställning på följande vis; det är ej möjligt att hävda att invandringen i samband med flyktingkrisen 2015 har påverkat Tysklands, Ungerns och Storbritanniens allmänna förtroende för EU till varken det bättre eller sämre. Med andra ord finner vi inget kausalt samband mellan invandringen i samband med flyktingkrisen 2015 och det allmänna förtroendet de tre medlemsländerna besitter för EU.

5 Referenslista

Berg, Linda, 2017. "Medborgarnas tillit till EU som politiskt system" i Bakardjieva Engelbrekt, Antonina - Anna Michalski och Lars Oxelheim (red.) *Tilliten i EU - vid ett vägska*. Stockholm: Santérus Förlag, s. 83-110. Hämtad: 2018-05-13.

Bergh, Andreas, 2017. "Hotas tilliten i Europa av ökad migration?" i Bakardjieva Engelbrekt, Antonina - Anna Michalski och Lars Oxelheim (red.) *Tilliten i EU - vid ett vägska*. Stockholm: Santérus Förlag, s. 111-130. Hämtad: 2018-05-13.

Björklund, Marianne, 2017a. "Invandringen tog över som hetaste frågan". Uppdaterad: 2017-09-24. Hämtad: 2018-04-15. Tillgänglig: <https://www.dn.se/nyheter/varlden/invandringen-tog-over-som-hetaste-fragan/>

Björklund, Marianne, 2017b. "Missnöjesröster tar främlingsfientliga AFD in i förbundsdagen". Hämtad: 2018-05-08. Tillgänglig: <https://www.dn.se/nyheter/varlden/missnojesroster-tar-framlingsfientliga-afd-in-i-forbundsdagen/>

BBC, 2016. "Guide to nationalist parties challenging Europe". Hämtad: 2018-04-11. Tillgänglig: <http://www.bbc.com/news/world-europe-36130006>

BBC, 2015. "Results 2015". Hämtad: 2018-03-29. Tillgänglig: <http://www.bbc.com/news/election/2015/results>

BBC, 2017. "Results 2017". Hämtad: 2018-03-28. Tillgänglig: <http://www.bbc.com/news/election/2017/results>

Esaiasson – Peter, Mikael Gilljam, Henrik Oscarsson, Lena Wängnerud, 2012. *Metodpraktikan – konsten att studera samhälle, individ och marknad*. 4:e upplagan. Stockholm: Norstedts Juridik. Hämtad: 2018-04-14

EU, 2018a. "Brief history". Hämtad: 2018-04-03. Tillgänglig: https://europa.eu/european-union/about-eu/eu-in-brief_en

EU, 2018b. "Humanitært bistånd". Hämtad: 2018-04-03. Tillgänglig: https://europa.eu/european-union/topics/humanitarian-aid-civil-protection_en

Eurobarometer, 2017. "Eurobarometer". Hämtad: 2018-05-08. Tillgänglig: http://ec.europa.eu/echo/eurobarometer_en

Europaparlamentet, 2018. "Fri rörlighet för personer". Hämtad: 2018-04-17. Tillgänglig: http://www.europarl.europa.eu/atyourservice/sv/displayFtu.html?ftuId=FTU_4.1.3.html

European commission, 2014. "PublicOpinion". Hämtad: 2018-04-03. Tillgänglig:
<http://ec.europa.eu/commfrontoffice/publicopinion/index.cfm/Chart/getChart/themeKy/59/groupKy/279>

European Commission, 2017. "PublicOpinion - Immigration of people from outside the EU". Hämtad: 2018-04-03. Tillgänglig:
<http://ec.europa.eu/commfrontoffice/publicopinion/index.cfm/Chart/getChart/themeKy/59/groupKy/279>

European Commission, 2014. "PublicOpinion REPORT - Trust in the European Union ". Hämtad: 2018-05-06. Tillgänglig:
http://ec.europa.eu/commfrontoffice/publicopinion/archives/eb/eb81/eb81_publ_en.pdf

European Commission 2014. "PublicOpinion FIRST RESULTS - European Citizenship". Hämtad: 2018-05-07. Tillgänglig:
http://ec.europa.eu/commfrontoffice/publicopinion/archives/eb/eb81/eb81_first_en.pdf

European Commission, 2017. "PublicOpinion - RESULTS". Hämtad: 2018-04-25. Tillgänglig:
<http://ec.europa.eu/commfrontoffice/publicopinion/index.cfm/Survey/getSurveyDetail/instruments/STANDARD/yearFrom/1974/yearTo/2017/surveyKy/2143>

Eurostat, 2018a. "Overview". Hämtad: 2018-03-28. Tillgänglig:
<http://ec.europa.eu/eurostat/about/overview>

Eurostat, 2018b. "Immigration by age group, sex and citizenship". Uppdaterad:2018-04-09. Hämtad: 2018-03-20. Tillgänglig:
http://appsso.eurostat.ec.europa.eu/nui/show.do?dataset=migr_imm1ctz&lang=en

Financial Times, 2016. "How the EU plans to overhaul 'Dublin regulation' on asylum claims ". Hämtad: 2018-04-25. Tillgänglig:
<https://www.ft.com/content/d08dc262-bed1-11e5-9fdb-87b8d15baec2>

History Stories, 2017. "The History Behind Brexit". Hämtad: 2018-03-22. Tillgänglig:
<http://www.history.com/news/the-history-behind-brexit>

Hoffmann, Stanley, 1995. "Reflections on the Nation state in Western Europe Today" i *The European Sisyphus, 1964-1995*. Boulder, CO: Westview Press, s. 215-219. Hämtad: 2018-03-26.

Kedourie, Elie, 1960. *Nationalism*. London: Hutchinson. Hämtad: 2018-05-14.

Migrationsverket, 2015a. "Ordförklaringar". Hämtad: 2018-04-20. Tillgänglig:
<https://www.migrationsverket.se/Om-Migrationsverket/Ordforklaringar.html#f>

Migrationsverket 2015b. "Information om Dublinförordningen". Hämtad: 2018-04-25. Tillgänglig: <https://www.migrationsverket.se/Om-Migrationsverket/Fakta-om-migration/Fakta-om-uppehallstillstand/Dublinforordningen.html>

- Nelson, Oscar, 2014. "Orban vinnare i Ungern - extrema Jobbik framåt". Hämtad: 2018-04-12. Tillgänglig: <https://omni.se/t/valet-i-ungern-2014/65246e0a-c31e-45f5-bc14-5fae09e6f1de>
- Nergelius, Joakim, 2017. "Varför sviktar tilliten till EU-projektet" i Bakardjiewa Engelbrekt, Antonina - Anna Michalski och Lars Oxelheim (red.) *Tilliten i EU - vid ett vägskil*. Stockholm: Santérus Förlag, s. 33-54. Hämtad: 2018-05-14
- Pruitt, Sarah, 2017. "The history behind Brexit" . Publicerad: 2017-03-29. Hämtad: 2018-04-06. Tillgänglig: <https://www.history.com/news/the-history-behind-brexit>
- Regeringen, 2016. "Flyktingkrisen dominerar och hotar Schengen". Hämtad 2018-04-25. Tillgänglig: <http://www.regeringen.se/artiklar/2016/02/ahnlids-februaritext/>
- Sjöblom, Johnny - Sebastian Granskog, 2017. "Tyska valet: Katastrof för Merkel - högerpopulister för första gången i förbundsdagen". Uppdaterad: 2017-09-25. Hämtad 2018-04-20. Tillgänglig: <https://svenska.yle.fi/artikel/2017/09/24/tyska-valet-katastrof-for-merkel-hogerpopulister-for-forsta-gangen-i>
- Speier, Hans, 1950. "Historical Development of Public Opinion" i *American Journal of Sociology*. Chicago: The University of Chicago Press, Vol. 55, No. 4, s. 376–388. Hämtad: 2018-04-12.
- SvD, 2018. "Flykten till Europa". Hämtad: 2018-04-12. Tillgänglig: <https://www.svd.se/om/flykten-till-europa>
- Svensson, Frida - Ninna Bengtsson, 2016. "Svenskarnas 10 vanligaste frågor om Brexit". Hämtad: 2018-04-12. Tillgänglig: <https://www.svd.se/varfor-heter-det-brexit-svenskarnas-10-mest-googlade-fragor>
- Sveriges Radio, 2014. "Brittiska EU-kritiker största parti". Hämtad: 2018-04-05. Tillgänglig: <https://sverigesradio.se/sida/artikel.aspx?programid=83&artikel=5847354>
- Sveriges Radio, 2015a. "Många i Europa kritiska mot Ungern". Hämtad: 2018-05-08. Tillgänglig: <https://sverigesradio.se/sida/artikel.aspx?programid=83&artikel=6197359>
- Sveriges Radio, 2015b. "Tio frågor och svar om flyktingkrisen". Hämtad: 2018-03-27. Tillgänglig: <http://sverigesradio.se/sida/artikel.aspx?programid=83&artikel=6272344>
- SVT – Sveriges Television, 2017. "Allt du behöver veta om Brexit – och lite till". Hämtad: 2018-04-13. Tillgänglig: <http://pejl.svt.se/brexit/>
- Österman, Hans, 2018. "Orbán tog storseger i ungerska valet – får supermajoritet". Hämtad: 2018-04-02. Tillgänglig: <https://www.aftonbladet.se/nyheter/a/BJqwGg/orban-tog-storseger-i-ungerska-valet--far-supermajoritet>